

A kapzsiságról

János 10:10-ben Jézus így szól:

„... én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.”

Sokan ezt a verset kiemelik, és úgy értelmezik, mint egy ígéretet egy problémamentes, mindenféle „áldással” teli életre, amelyet elképzelnek maguknak és családjuknak, különösen a pénzügyek és az egészség területén. Bár ez a nézet vonzó a test számára, mégis az evangélium torzítása, hamis evangélium. Különösen a gazdagság kérdésében az igazi keresztény élet nem a gazdagságra törekvő élet. Mint látni fogjuk, a Biblia egyértelműen kijelenti, hogy a gazdagság nem lehet érvényes cél egy igazi keresztény számára. Ahogy Pál mondja az 1 Timóteus 6:7-10-ben:

1 Timóteus 6:7-10

„Mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit; **De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. A kik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek**, melyek az embereket veszedelembe és romlásba merítik. **Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme**: mely után sóvárogván némelyek eltévelyedtek a hittől, és magokat általszegeztek sok fájdalommal.”

„De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele”: az egyetlen dolog, amire szükségünk van, testvéreim, az az élelem és a ruházat. A görög szót, amelyet itt „ruházatnak” fordítottak, jobb lett volna „fedélnek” fordítani. Ha van élelmünk és fedélünk – azaz helyünk, ahol élhetünk (ahol „fedél alatt” lehetünk), és ruhánk, amibe öltözhetünk –, akkor elégedetteknek kell lennünk. Ez minden, amire szükségünk van! És ezt ígérte nekünk Urunk is, mondván, hogy egyáltalán ne aggódjunk (Máté 6:28-34)! De

vannak, akik nemcsak aggódnak ezek miatt a dolgok miatt, hanem gazdagok is akarnak lenni! Ez a szakasz azonban – és sok más, amit még látni fogunk – nem hagy kétséget: a gazdagság vágya végzetes lesz a hitünk számára. Ahogy az imént olvastuk: „A kik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba merítik.” Lássuk, hogy a szakasz nem azokra vonatkozik, akik **gazdagok**, hanem azokra, akik **gazdagok akarnak lenni**! Ha valaki szegény, de gazdag akar lenni, akkor ő is azok közé tartozik, akiknek ez a figyelmeztetés szól. Másrészt lehet, hogy valaki gazdag – anélkül, hogy ténylegesen törekedett volna rá –, de vagyonát az evangélium céljaira használja, például a szegények etetésére, az árvák megsegítésére, az evangélium terjesztésére. Ez a szakasz tehát nem rá vonatkozik. De vonatkozik mindazokra, akik gazdagok akarnak lenni. És ahogy az apostol nagyon világosan elmondja, minden gonosz gyökere pontosan ez: a gazdagodás vágya, a pénz szeretete, a kapzsiság; más szóval, nem elégedni meg az étellel és a ruházattal, hanem mindig egyre többet és többet akarni. Ahogy János Krisztoszom, a 4. század nagy teológusa mondta:

„Gazdag nem az, akinek sok vagyona van, hanem az, akinek nem kell sok. Hasonlóképpen, szegény nem az, akinek nincs semmije, hanem az, aki sokat akar. Ha valaki sokat akar, akkor őt kell a legszegényebbnak tekintenünk, még akkor is, ha több pénze van, mint mindenki másnak együttvéve.”

Nem annyira a jövedelem határozza meg, hogy valaki gazdag-e vagy szegény, hanem a vágyai. Ha elégedett az étellel és a ruhával, akkor gazdag, mert nincs vágya többet. De ha nem elégedett az étellel és a ruhával, hanem például luxusban akar élni, luxusszórakozásokat akar, drága autókat akar vezetni stb., akkor vágyai miatt szegény. És hogy kielégítse ezeket a vágyakat, gazdag akar lenni, és így kísértésbe esik és csapdába kerül.

Ahogy az Úr mondta nekünk:

Máté 16:24-27

„Ekkor monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jöni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem. Mert a ki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; a ki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt. **Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?** Mert az embernek Fia eljön az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint.”

Képzeljük el, hogy sikerült megnyernünk az egész világot. Képzeljük el, hogy nemcsak mindazt megkaptuk, amit kívántunk, hanem annak kétszeresét és háromszorosát is. Mi lenne az haszna, ha közben elveszítenénk a saját lelkünket? És biztos, hogy ha ezt az utat, a kapzsiság útját követjük, az ára a saját lelkünk lesz! Mert ahogy korábban olvastuk: a pénz szerelme minden gonoszság gyökere, amelynek vége pusztulás és kárhozat.

Emlékezzünk itt a bolond gazdag ember példázatára:

Lukács 12:15-21

„Monda azért nékik: **Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget;** mert nem a vagyonnal való bővölkedésben van az embernek az ő élete. És monda nékik egy példázatot, szólván: Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje. Azért magában okoskodék, mondván: Mit cselekedjem? mert nincs hová takarnom az én termésemet. És monda: Ezt cselekszem: Az én csûreimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és az én javaimat. És [ezt] mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél! Monda pedig néki az Isten: Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet te tőled;

a miket pedig készítettél, kiéi lesznek? **Így van dolga annak, a ki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag.**”

Van egy olyan vágy, hogy az ember gazdag legyen, amely áldott és igazolt: az a vágy, hogy „gazdag” legyen Isten és az Ő Királysága tekintetében. Ez az egyetlen igazolt vágy, hogy gazdag legyünk. Ezzel szemben az, hogy **ebben a világban** gazdagok akarjunk lenni, nemcsak hogy nem áldott, hanem katasztrófával egyenértékű, mert eltéríti a hitről és az igazi evangéliumtól azokat, akiknek ez a vágyuk van. Az Úr pontosan azért mondott el nekünk ezt a példabeszédet, hogy figyelmeztessen minket erre a veszélyre. Ahogy mondta:

Lukács 12:15

„Monda azért nékik: **Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget**; mert nem a vagyonnal való bővölködésben van az embernek az ő élete.”

„Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget”! Forduljatok el, vigyázzatok tehát attól, aki kereszténynek adja ki magát, és gazdagságot ígér nektek, vagy arra buzdít, hogy gazdagságot keressetek. A gazdagság iránti vágyakozásnak semmi köze az igazi kereszténységhez.

Valójában a kapzsiság ugyanolyan bűn, mint a házasságtörés, a paráználkodás és a lopás, és azok, akik kapzsis, nem jutnak be Isten országába. Pál ezt egyértelművé tette:

1 Korinthus 6:9-11

„Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhettek Istennek országát? Ne tévelyegjete; se paráználk, se bálványimádók, se házasságtörők, se pulyák, se férfiszéplősítők, Se lopók, se **telhetetlenek**, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhettek Isten országát. Ilyenek voltak pedig némelyek, de megmosattattatok,

de megszenteltettek, de megigazítottatok az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által.”

Mielőtt Krisztushoz fordultunk, mi is ilyenek voltunk. De mindezeket lemosta a keresztségünk, amely nyilvánvalóan nem csupán egy szertartás, hanem valami nagyon fontos, ami új életünk kezdetét jelzi Krisztusban. Akkor vajon visszatérünk-e ezekhez a dolgokhoz? Ha igen, ha tudatosan vágyakozó életet akarunk élni, a dolgok és a gazdagság után futó életet, akkor ne áltassuk magunkat: nem örököljük Isten országát! És vegyük észre azt is, hogy a kapzsiság ugyanabba a kategóriába tartozik, mint a paráználkodás, a házasságtörés, a homoszexualitás, a bálványimádás stb.

Valójában, hogy ne maradjon kétség, Pál megismétli ugyanezt a figyelmeztetést az Efézusbeliekhez írt levélben:

Efézusbeliekhez írt levél 5:1-8

„Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekek: És járjatok szeretetben, miképen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miértünk ajándécul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul. Paráznaság pedig és akármely tisztátalanság vagy **fösvénység** ne is neveztesse ti közöttetek, a mint szentekhez illik; Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. **Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznál is, vagy tisztátalannak, vagy fösvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában.** Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jő az Isten haragja a hitetlenség fiaira. Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok.”

És ismét a Kolossébeliekhez írt levél 3:1-7

„Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, a hol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén, Az odafelvalókkal törődjete, nem a földiekkel.

Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. Mikor a Krisztus, a mi életünk, megjelen, akkor majd ti is, Ő vele együtt, megjelentek dicsőségben. Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a **fősvénységet, a mi bálványimádás;** Melyek miatt jő az Isten haragja az engedetlenség fiaira; Melyekben ti is jártatok régenten, mikor éltetek azokban.”

Ahogy látjuk, a kapzsiság, a pénz szeretete olyan komoly kérdés, hogy az apostol több levelében is figyelmeztetett rá. Minden helyi gyülekezetnek tudnia kellett erről! Senkit sem szabad megtéveszteni! Ezért ismételteti háromszor a figyelmeztetést. És a figyelmeztetés mindig ugyanaz: a kapzsiság – és a fenti szakaszokban említett egyéb dolgok – azoknak, akik ezeket cselekszik, megakadályozza, hogy bejussanak Isten országába, hacsak nem térnek meg.

Ezekben a szakaszokban Pál nem a gyülekezeten kívüli emberekről beszél. Ha így lenne, az azt jelentené, hogy egy nem keresztény, aki nem gyakorolja ezeket a dolgokat, bejutna Isten országába, még akkor is, ha tagadja Krisztust. De ez lehetetlen. Tehát ez a figyelmeztetés a gyülekezet tagjaira, azaz ránk vonatkozik. Ha mi – akik megtisztultunk bűneinktől, megismertük a világosságot – ezekbe a dolgokba esünk, és nem bánjuk meg őket, akkor nem jutunk be Isten országába. Mert az igazi hit, testvéreim, nem csak vallomás, hanem út. Egy út, amelyen ha elesünk, felállunk – bűnbánatunk által – és továbbmegyünk. De ha nem állunk fel, ha nem bánjuk meg bűneinket, akkor bekövetkezik, amit ezek a szakaszok mondanak, és erről nem szabad kétségünk lennie.

Ahogy az Úr mondta:

Lukács 16:13

„Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. **Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.**”

A mammon alatt a pénzt értjük. Nem szolgálhatunk egyszerre Istennek és a pénznek. Vagy az egyik, vagy a másik. Megtévesztjük magunkat, ha azt hisszük, hogy jobban tudjuk! És biztos vagyok benne, hogy néhányan közülünk valóban megtévesztik magukat ebben a kérdésben. Mivel a pénz szeretetét az egész világ és a társadalom, sőt néha még néhány, keresztény prédikátornak álcázó személy is népszerűsíti, ez valamilyen mértékben elfogadottnak számít. Ezért sok, eddig elolvasott szakasz a következő szavakkal kezdődik: „Ne tévesszen meg titeket” vagy „vigyázzatok”. Isten Igéje nem enyhe, hanem kemény ellenzéki álláspontot képvisel ebben a kérdésben, amint azt számos szakaszban láthattuk.

Összefoglalva, amit eddig láttunk:

- i. Nem szolgálhatunk egyszerre Istennek és a pénznek.
- ii. A kapzsiak nem örökölhetik Isten országát.
- iii. A pénz szeretete minden gonoszság gyökere.

Zárásként tegyük félre minden ilyen gonosz vágyat, és hallgassunk Mesterünk szavaira, aki azt mondta nekünk, hogy ne törődjünk semmivel, hanem először keressük Istent és az Ő országát, és minden, amire szükségünk van, hozzáadatik nekünk. Hát nem csodálatos és több mint elég ez? Ezt az ígéretet közvetlenül azután adta nekünk, hogy elmesélte a fenti példabeszédet a bolond gazdagról:

Lukács 12:22-31

„Monda pedig az ő tanítványainak: Annakokáért mondom néktek, ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek; se a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. Az élet több, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet. Tekintsétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, sem nem aratnak; kiknek nincs tárházuk, sem csűrük; és az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál?

Kicsoda pedig az közületek, a ki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? Annakokáért ha a mi legkisebb dolog, azt sem tehetitek, mit aggodalmaskodtok a többi felől? Tekintsétek meg a liliomokat, mimódon növekednek: nem fáradoznak és nem fonnak: de mondom néktek: Salamon minden ő dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy. Ha pedig a füvet, mely ma a mezőn van, és holnap kemenczébe vettetik, így ruházza az Isten; mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! **Ti se kérdezzétek, mit egyetek vagy mit igyatok; és ne kételkedjétek.** Mert mind ezeket a világi pogányok kérdezik; **a ti Atyátok pedig tudja, hogy néktek szükségetek van ezekre. Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak néktek.**”

Atyánk ismeri szükségleteinket és gondoskodik rólunk! Ezért tanítja nekünk a Zsidókhoz írt levél:

Zsidók 13:5-6

„Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjétek meg azzal, a mitek van; mert Ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled; Úgy hogy bízást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat én nékem?”

Ne adjunk helyet a kapzsiságnak, hanem legyünk elégedettek azzal, amink van. Miért? Mert Ő azt mondta, hogy **soha nem hagy el minket, és nem hagy cserben.** Az Úr tehát a mi segítőnk! Nem fogunk félni! Nem fogunk aggódni! Ehelyett, ahogy Pál mondta:

Filippi 4:6-7

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”

Anastasios Kioulachoglou